

[Winnie Russell.]

skulle det mod al forventning vise sig, at der endnu engang måtte være ting, der skulle justeres, så ville jeg heller ikke føle, at jeg tabte ansigt ved det.

Jeg føler, vi er nået til et godt resultat, og vi kan ikke følge kommunisternes og venstresocialisternes forslag om et fuldt stop. Jeg føler virkelig ligesom boligministeren, at der i overgangsreglerne ville være lige så store muligheder, om ikke større muligheder, for at en bunke lejligheder blev sluset igennem. For i det øjeblik man sagde stop, så var det jo ikke fra den 25. marts, så ville det f. eks. gælde, fra vi vedtog lovforslaget ved tredje behandling, og så var der jo kommet endnu flere til.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil ikke stå her og påstå, at det ikke er et seriøst forsøg, man har gjort. Jeg er helt overbevist om, at de partier, som har lavet dette forslag, virkelig selv tror på, at det er et seriøst forslag, de har gjort. Men jeg vil da samtidig gøre opmærksom på ligesom så mange andre, at det er et meget, meget dårligt resultat, man er kommet frem til.

Jeg tror, noget af grunden til, at resultatet er så dårligt, ligger i, at det er så modstridende ting, man vil have gennemført. Det belyses bedst, hvis man citerer, hvad boligministeren sagde for et øjeblik siden her fra talerstolen. Boligministeren sagde, at det var socialdemokratiets og regeringens opfattelse, at man skulle bremse spekulationsmulighederne, og samtidig skulle der være et rimeligt udbud af ejerlejligheder. Hvis man ved, hvad de to ting i praksis betyder, ja, så vil det altså sige, at socialdemokratiet og regeringen både vil blæse og have mel i munden på én gang, og det kan nu altså ikke lade sig gøre, for så bliver det melklister, man får ud af det. Derfor er det resultat så dårligt.

Hvis boligministeren virkelig ville opfylde det, som han stod og sagde – han ville bremse spekulationsmulighederne og samtidig have et rimeligt udbud – så ville han lave en rimelig og en liberal ejerlejlighedslov uden alle disse tåbelige restriktioner, og så ville han bremse spekulationsmulighederne ved at finde et flertal her i folketinget, som eventuelt pålagde udstykning af ejerlejligheder en frigørelsesafgift. Så havde han klaret begge dele på en fornuftig og en rimelig måde. Men det gør man ikke, man blander det hele sammen, og så tror man,

man får noget dueligt ud af det. Det gør man som sagt ikke.

Fru Winnie Russell stod også og sagde, at man ønsker ikke en udstykning af ejerlejligheder på bekostning af lejere. Ja men udstykning af ejerlejligheder vil altid ske på bekostning af lejere, for det er lejere, der bor der, når lejlighederne bliver lejet ud, og det bliver ejere, der bor der, når de bliver solgt. De to hensyn er også indbyrdes uforenelige.

Jeg er da enig med fru Winnie Russell i, at det, man skal gøre, er, at man skal beskytte lejerne mod overgreb. Det var der et stort flertal her i folketinget, der gav udtryk for, da boligministerens forslag oprindeligt kom til første behandling, og det ville vi også gerne have diskuteret i boligudvalget, men der var ikke nogen mulighed for at diskutere, hvordan man skulle beskytte lejerne mod overgreb, og hvordan man skulle fjerne de urimeligheder, der rent faktisk var, og som var bevist. Nej, man skulle lave en helt anden ejerlejlighedslov end den, man havde, en ny lov som simpelt hen bremsede udstykning af nye ejerlejligheder. Det er noget helt andet, end at man vil justere en lov, man har vedtaget, under hensyn til de uheldige virkninger, den har haft.

Jeg kan da godt forstå, at hr. Johan Philipson ikke vil garantere for overgangsbestemmelserne. Det ville også være en stor mundfuld, hvis man skulle det, for jeg er helt overbevist om, at disse overgangsbestemmelser vil vise sig ikke at være tilstrækkelige. Det vil vise sig på mange punkter. Jeg håber altså, at forligspartierne mellem anden og tredje behandling virkelig vil være med til at se på disse overgangsbestemmelser, så vi kan sikre os, som fru Winnie Russell udtrykte det, at ingen, som har handlet i god tro til gældende lov, skal rammes af disse regler.

Jeg synes også nok, det var bemærkelsesværdigt, at venstres ordfører her fra talerstolen gav udtryk for, at han i hvert fald var overbevist om, at boligministeriet ville tabe sagen om de betingede skøder, og samtidig tilkendegav, at det ændringsforslag, som fremskridtspartiet havde stillet sammen med nogle andre partier, ville man stemme imod, selv om det rent faktisk opfyldte de ønsker, som venstre havde på det punkt.

Man har talt meget heroppefra om, at der er et hul i loven, og at det har man rettet, efter at hr. Leo Lemvig havde påvist, hvor det var. Jeg synes, man skruer tingene op på et